

Uppsats 15hp
SSV70L (Svenska 91 - 120 hp) Svenska IV, moment 3.
Vårterminen 2008

En för alla, alla för en

*En analys av vänskapen mellan Harry Potter, Ronald Weasley och
Hermione Granger*

Handledare
Christina Gullin

Författare
Christel Jönsson
Kristin Karlsson

En för alla, alla för en

En analys av vänskapen mellan Harry Potter, Ronald Weasley och Hermione Granger

Abstract

Utgångspunkten för analysen av den första och den sista Harry Potter-boken är att vänskap har stor betydelse. Enligt tidigare forskning har det konstaterats att en utveckling av karaktärerna har skett, därför kommer denna uppsats att fokusera på vad denna utveckling har lett till. Vår syfte är att undersöka relationen mellan Harry, Ron och Hermione och vilken betydelse vänskapen har för händelseförloppet i första och sista boken. Därav har en komparativ metod använts där vi har tagit fasta på en av strukturalismens tankar om att det finns någon slags samband i en text. Analysen är fokuserad kring genetiskt ursprung, roller, förväntningar och kärlek och vad dessa områden har för betydelse för vänskapen. Analysen visar att tack vare styrkan i Harry, Ron och Hermiones vänskap lyckas de klara av sådant som anses vara nästintill omöjligt. Med andra ord visar Harry Potter-böckerna hur ovärderlig och viktig vänskap kan vara.

Ämnesord: Harry Potter, Ronald Weasley, Hermione Granger, vänskap, roller, kärlek, förändring, förväntningar, genetiskt ursprung

Förord

Man kan genom vår titel dra paralleller till Dumas roman *De tre musketörerna*. Deras valspråk är som säkert många känner till identiskt med titeln på vår uppsats. Man kan också se Harry, Ron och Hermione som tre musketörer som ska kämpa mot ondskan.

Vi drar emellertid också en koppling till följande barnvisa som vi sjöng när vi var barn:

En för alla, alla för en, om vi tappar taget så kommer vi igen, tillsammans är vi starka, framåt ska vi gå, vi blir bara fler, av stora och små. En för alla, alla för en. En för alla, alla för en. En för alla. Uh uh. (Text & musik: Perla Bjurenstedt, 1991)

Den handlar om att tillsammans är man starka och att gemenskap är guld värt. Vi tycker också att denna visa passar bra in på vår uppsats eftersom den visar att gemenskapen man har i en vänskapsrelation kan vara så stark att man kan klara sig igenom sådant som verkar omöjligt.

- Christel och Kristin.

1. Inledning och bakgrund	4
1.1 Syfte	5
1.2 Teoretiska utgångspunkter och metod	5
1.3 Material	6
1.4 Disposition	7
2 Presentation av Harry Potter-böckerna	8
2.1 Viktiga personer och företeelser	9
2.1.1 Personer	9
2.1.2 Företeelser	10
3 Forskningsbakgrund	12
3.1 Vem läser om Harry Potter?	12
3.2 Kopplingar till Fantasygenren	13
3.3 Kritik mot Harry Potter	14
3.4 Kärlekens betydelse	14
3.5 Vänskapsforskning	16
3.6 Historiens betydelse	16
4 Analys	18
4.1 Presentation av Harry, Ron och Hermione	18
4.1.1 Harry Potter	18
4.1.2 Ronald Weasley	19
4.1.3 Hermione Granger	20
4.2 Genetiskt ursprung	21
4.3 Roller	23
4.4 Förväntningar	27
4.5 Kärlek	31
5 Sammanfattande diskussion	33
Referenslista	36

1. Inledning och bakgrund

”I Sverige finns det 451 000 mugglarbarn. Är ditt barn ett av dem?” Så lyder en annons för svensk biblioteksörening. Vad annonsen vill förmedla är att det finns en magisk värld dit alla inte har tillgång. Denna magiska värld är den värld man hittar i böckerna. De som inte har tillgång till denna värld är vår världs mugglare, de precis som mugglarna i Harry Potter-böckerna lever i en tillvaro ”ovetandes om magins värld”. Vidare menar annonsen att ”[t]ill skillnad från Harry Potters värld, där mugglarna är dömda att leva i okunnighet, så kan alla barn bli trollkarlar om vi bara låter dem upptäcka böckernas värld”. Annonsen betonar också vikten av skolbibliotek för att alla barn ska ha en möjlighet att lära känna böckernas värld.¹

Dagens samhälle har blivit ett multimedialt samhälle där dator, tv etc. har tagit över mycket av människans kommunikations- och underhållningsbehov. Att öppna en bok eller en tidning har blivit allt ovanligare, många tidningar bl.a. *Aftonbladet* går att läsa på Internet och det finns också e-böcker. Detta gör att man kan göra oerhört mycket med en dator.

Trots detta lever boken vidare som ett medialt verktyg dock med ett allt hårdare motstånd. Svedner skriver i sin bok *Svenskämnet & svenskundervisningen – närbilder och helhetsperspektiv* (1999) att enligt forskning kring datorer är det konstaterat att de tar allt mer tid från litteraturen, men om det endast är negativt är en fråga att diskutera enligt honom.² Det finns några författare som ändå har lyckats slå igenom stort och det med besked, exempelvis Camilla Läckberg, Liza Marklund och J.K. Rowling. Något gemensamt för dessa tre kvinnor är att alla har fått sina böcker filmatiserade. Den av dessa som troligtvis får ses som den viktigaste är Rowling då hon har lyckats väcka läsintresset hos mängder av ungdomar med sina böcker om Harry Potter.³ Rowling riktar sig till barn och ungdomar, men även vuxna läser och har behållning av hennes böcker. Kanske är detta en anledning till hennes popularitet, att hon tilltalar så många. Hon har med alla sina sju böcker om Harry Potter hamnat på boktopplistor. Den sjunde boken hamnade på första plats på listan över den totala försäljningen 2007 av engelskspråkiga science fiction och fantasy-böcker i Sverige.⁴

---

¹ Annons den 7/4-08 Enqvist, Lemhag & Westberg. (2008) I Sverige finns det 451 000 mugglarbarn. Är ditt barn ett av dem? *Sydsvenskan*. s. 3

² P-O. Svedner (1999). *Svenskämnet & svenskundervisningen – närbilder och helhetsperspektiv*. Författaren och Kunskapsförlaget. s. 64

³ W. Bukowski (2001) Friendship and the Worlds of Childhood. *New Directions for Child Behavior and Adolescent Development*, 93-105. s. 93

⁴ http://www.svb.se/SvB_papper/154240/Nummer_7/Artiklar_nr_7/156159?searchString=Harry+Potter&search=S%F6k 2008-05-15

Hennes böcker behandlar många viktiga ämnen så som kärlek, vad som är gott eller ont och inte minst vänskap, vilket denna uppsats kommer att handla om.

1.1 Syfte

Enligt ett flertal undersökningar som till exempel i Evalisa Törnqvist *Den lille trollkarlen* (2003) har det framkommit att karaktärerna Harry Potter, Ronald Weasley och Hermione Granger har genomgått en utveckling under sina sju år på Hogwarts trollkarlsskola. Deras utveckling är en självklarhet då de börjar som barn, endast elva år gamla, och utvecklas till unga vuxna. Detta är ett vanligt fantasyfenomen, vilket är den genre Harry Potter-böckerna tillhör. De har gått från att vara utbildade små trollkarlar till fulljädrade trollkarlar som dessutom har räddat världen från Voldemorts terrorvälde.

Det har skrivits mycket om Harry Potter-böckerna och om att det har skett en utveckling i böckerna, därför har en mer specifik infallsvinkel valts för denna uppsats. Fokus kommer att ligga på relationen de tre emellan och vilken betydelse vänskapen har för händelseförloppet. Vårt syfte är att utforska skillnaden i deras relation i första och sista boken.

Frågeställningarna för denna analys blir därmed: Vilken betydelse har vänskapen mellan Harry, Ron och Hermione? Vilken betydelse får den för hur storyn ser ut?

1.2 Teoretiska utgångspunkter och metod

Inom strukturalismen hävdar man att det finns olika sorters orsakssamband i olika texter.⁵ Denna uppsats kommer att ta fasta på en av strukturalismens tankar om att det alltid finns något slags samband i en text. I vår uppsats kommer vi att försöka hitta sambanden som finns i vänskapsförhållandet i första och sista boken.

I alla texter går det att finna mönster som går att följa,⁶ så även i Harry Potter-böckerna. Det har forskats en hel del om dessa böcker och det har flera gånger konstaterats att det bland annat finns ett eskalerande mönster, då gällande de händelser som sker i texten. Eftersom detta mönster redan har konstaterats inriktar sig denna uppsats inte till att hitta de mönster som finns. Strukturerna för böckerna är som ovan nämnts redan studerade, vilket vi drar nytta av för att få förståelse för vänskapen och dess betydelse för textens händelseförlopp.

---

⁵ P. Barry (2002). *Beginning theory – an introduction to literary and cultural theory*. Manchester University Press.

⁶ A. Heith (2006). *Texter- medier-kontexter*. Studentlitteratur. s. 155ff

Narratologin behandlar hur en text berättas⁷ och Harry Potter-böckerna är berättande texter. Enligt narratologin byggs en handling upp av en händelsekedja. Denna kedja måste innehålla en start, en utveckling och ett slut. Händelserna i texten binds samman genom ett orsakssamband, det vill säga att varje verkan har sin orsak.⁸ Ett tydligt orsakssamband går att finna i Harry Potter-böckerna då alla val Harry gör kommer att ha betydelse för framtiden, vilket kommer att diskuteras i analysen.

Vi har valt att arbeta utifrån en komparativ metod. Vi kommer att göra jämförelser mellan första och sista Harry Potter-böckerna och vänskapsförhållandet i dem, för att få förståelse för den utveckling som har skett och vad som är skillnaden angående vänskapsförhållandet mellan de två böckerna. För att kunna göra dessa jämförelser har också metoden närläsning använts på kortare stycken i böckerna. Valet av kortare stycken har att göra med den tid vi har till vårt förfogande för denna uppsats. Närläsning av hela böckerna hade tagit för lång tid i anspråk.

1.3 Material

Primärlitteraturen är *Harry Potter och de vises sten* (1997)⁹ och *Harry Potter och dödsrelikerna* (2007)¹⁰ eftersom det är dessa två böcker som kommer att jämföras. Källhänvisningarna till *Harry Potter och De Vises Sten* kommer i analysen att skrivas som I med tillhörande sidhänvisning (I s. xx) och *Harry Potter och Dödsrelikerna* kommer att hänvisas som VII med tillhörande sidhänvisning (VII s. xx).

Vi har valt att arbeta med den svenska översättningen eftersom vi skriver en uppsats i svenska, vi är medvetna om att en del av den bokstavligen betydelsen kan ha förändrats i översättningen från engelska till svenska.

I forskningsbakgrunden ges en presentation om annan och tidigare forskning om Harry Potter, vidare har vissa delar valts ut och diskuterats ytterligare i analys och sammanfattande diskussion. Några av de författare som tas upp i forskningsbakgrunden är William M. Bukowski, professor i psykologi och mänsklig utveckling vid Concordia University i Montreal, som har forskat om vänskap mellan barn och dragit kopplingar till Harry Potter.¹¹

---

⁷ K. Berseth-Nilsen, R. Romøren, E. Seip-Tønnessen & S. Wiland (1998). *Att möta texten-Litteraturteori och textanalys ur fyra perspektiv*. Studentlitteratur. s. 64ff

⁸ E. Seip-Tønnessen a.a s. 80ff

⁹ J.K Rowling, (1997), *Harry Potter och De Vises Sten*. Tiden.

¹⁰ J.K. Rowling, (2007), *Harry Potter och Dödsrelikerna*. Tiden.

¹¹ W. Bukowski a.a

Jan-Olof Hellsten, fil.dr i pedagogik, har skrivit en artikel med rubriken "Efter Harry Potter" där han diskuterar Harry Potter och vad dessa böcker har fått för betydelse för dagens ungdomar.¹² Ytterligare en forskare är Ulf Boëthius som är professor i litteraturvetenskap och har som inriktning barn- och ungdomslitteratur. Han har skrivit en artikel i Expressen där han resonerar kring att Harry Potter-böckerna inte bara är barnböcker utan har fått både barn och vuxna att läsa tillsammans så som det gjordes på 1800-talet.¹³ Vi tar även upp Deborah Bices forskning. Hon är assisterande professor på Kent University i Ohio och har skrivit en artikel i boken *Elsewhere* kallad "Approaches to Harry Potter, From Merlin to Muggles". Bice diskuterar bland annat att det finns kopplingar från Harry Potter till andra verk inom fantasygenren.¹⁴

1.4 Disposition

Uppsatsen är upplagd på följande vis: till en början ges en presentation av de två Harry Potter-böcker som är i fokus för uppsatsen. Därefter följer en förklaring av viktiga personer och företeelser från Harry Potters värld som används i analysen. Detta beskrivs för att ge en förförståelse om Harry Potter och den magiska värld han lever i. Forskningsbakgrunden kommer som nästa del i denna uppsats, vilken innehåller genomgång av en del av den forskning som finns om J.K Rowling och hennes populära böcker. Efter forskningsbakgrunden påbörjas analysen och den inleds med en presentation av de tre vännerna, först av Harry, sedan Ron och sist av Hermione. Större delen av analysen upptas av fyra huvudrubriker som vi anser vara viktiga för vänskapen mellan dessa tre trollkarlar. Dem har vi valt att kalla: Genetiskt ursprung, Roller, Förväntningar och Kärlek. Som avslutning på uppsatsen följer en sammanfattande diskussion.

---

¹² Fil. Dr. J-O Hellsten: (2002) Efter Harry Potter. *Signum*. Publicerad 2002 i nr. 2. Hämtad från <http://www.signum.se/signum/template.php?page=read&id=722> den 15/4-08

¹³ Professor Ulf Boëthius i *Expressen* 2007: Professor Ulf Boëthius ser hur 1800-talet vinner över modernismen: Potter återtar barnbokens status. *Expressen*. Hämtad den 16/5-08 från artikelsök: <http://sob.bth.se.ezproxy.bibl.hkr.se/sb/FrontServlet?jump=asok>

¹⁴ *Elsewhere Selected Essays from the "20th Century Fantasy Literature: From Beatrix to Harry" International Literary Conference*. (2003) Bice, Deborah (red.) University Press of America.

2 Presentation av Harry Potter-böckerna

Harry Potter och De vises sten som är utgiven 1997 är en relativt enkelt uppbyggd sagoberättelse som börjar med en presentation av Harry och de två världarna som existerar i boken, den magiska och den icke magiska. Harry, Ron och Hermione möts och hamnar tidigt i ett mysterium vilket leder till att presentationen går över till ett spännande händelseförlopp där spänningen ökar efter hand och leder till en peripeti i slutet av boken. Mysteriet löses och det blir ett lyckligt slut. I denna bok är allting nytt och spännande, de är barn och har precis börjat i trollkarlsskola. Mycket handlar om att prova på nya saker, däribland att utforska den magiska världen och att skapa de vänskapsband som kommer att hålla till slutet.

Det allvar som finns i *Harry Potter och Dödsrelikerna* (som är den sista boken i serien, d.v.s. bok sju) är inte påtagligt i denna första bok där allting verkar vara ett roligt äventyr som dock har inslag av allvar. Framtiden ses ur ett ljust perspektiv då Harry Potter och hans vänner ännu inte har förstått vilket stort hot Voldemort kommer att bli eller vilken roll deras vänskap kommer att spela i slutskedet. Vad som är ont eller gott är tydligt för dem i första boken, vilket det inte är i den sista.

Bok sju är i motsats till den första boken inte en enkel berättelse. Den är mycket mer komplicerat uppbyggd med en mängd oväntade vändningar och saker som inte alltid är vad man tror att de ska vara. Det existerar en otrygghet i sista boken, både för karaktärerna som har lämnat den trygga Hogwartsskolan och för läsarna av boken, eftersom de inte vet om Harry och hans vänner kommer att förbli goda i sista boken. Trots att allt sker i en kronologisk ordning är bok sju inte en enkelt uppbyggd historia. Det finns många dramatiska peripetier genom hela boken vilket gör att händelserna i texten ter sig som en berg-och-dalbana. De möter det ena hindret efter det andra. Det finns hela tiden en osäkerhetsfaktor kring om de är goda eller onda. Det som var självklart i bok ett, att det de gör är gott, är inte längre självklart i bok sju då det har skett så stora förändringar i den magiska världen att det är svårt att veta vad som är ont eller gott.

Berättaren i Harry Potter-böckerna vet det som Harry vet men inte mer. Det finns dock vissa undantag då berättaren har en viss vetskap om vad som ska ske i framtiden. Detta syns bland annat i första boken då berättaren i samband med en dramatisk händelse avslöjar att Ron, Harry och Hermione alltid kommer att vara vänner. ”Men från och med den stunden blev Hermione Granger deras vän. Det finns vissa upplevelser som man inte kan dela utan att till sist gilla varandra och att klubba ner ett fyra meter högt bergatroll är en av dem”(I s. 223). Här fastställs Harry, Ron och Hermiones vänskap. Det antyds dessutom i detta citat att det

kommer att komma fler böcker om Harry Potter. Denna antydning ses också i följande citat: ”Under kommande år skulle Harry inte riktigt minnas hur han hade lyckats ta sig igenom examensproven” (I s. 325). Berättaren ser här Harrys tankar kring denna tidsperiod ur en framtida synvinkel. Berättaren ser oftast händelserna ur Harrys perspektiv, det vill säga han blir den vanligaste fokalisatorn. Emellanåt skildras Rons eller Hermiones synvinkel men också tidvis Voldemorts. När Voldemort är fokalisator är det Harry som ser genom hans ögon. Detta sker genom den koppling som han har med Voldemort via ärret som han fick när Voldemort försökte döda honom.

Båda böckerna inleds med att berättaren är fokalisator. Denne berättar händelserna som sker utifrån en som tittar på det som sker, men som inte är delaktig i själva händelseförloppet. Berättaren blir således en extern fokalisator. Men eftersom Harry Potter oftast är fokalisator så beskrivs de personer och vidunder han gillar på ett fördelaktigt sätt medan de han inte gillar beskrivs på ett mindre fördelaktigt sätt, ett tydligt exempel är hur Dumbledore som Harry tycker om beskrivs och hur Snape, som han inte tycker om, beskrivs. Dumbledore är snäll och ståtlig med vitt skägg och Snape har alltid äckligt hår och är arg och elak.

2.1 Viktiga personer och företeelser

Följande passage kommer att ge en förklaring till viktiga personer och företeelser i Harry Potter-böckerna som tas upp i denna uppsats. Först presenteras personerna i alfabetisk ordning och därefter ges en presentation av företeelserna, även de i alfabetisk ordning. Dock kommer Harry, Ron och Hermione att beskrivas utförligt i analysen.

2.1.1 Personer

Black, Sirius: vän till Harrys pappa och Harrys gudfar.

Dumbledore, Albus: rektor på Hogwarts och är den ende som Voldemort är rädd för. Han är en slags fadersfigur för Harry.

Familjen Dursley: mugglarsläktingar till Harry som han bor hos när han inte är på Hogwarts. De tycker inte om magi och höll hemligt för Harry att han var trollkarl. De behandlade honom mycket illa.

Grindelwald, Gellert: ond trollkarl som Dumbledore besegrar i en duell 1945.

Krum, Viktor: känd Quidditch-spelare (Quidditch är en sport i trollkarlsvärlden som spelas på flygande kvastar) som är förtjust i Hermione.

Longbottom, Neville: en god vän till Harry, Ron och Hermione.

Lupin, Remus: medlem av fenixordern.

Malfoy, Draco: elev i Slytherin och Harrys svurne fiende.

McGonagall, Minerva: lärare i förvandling på Hogwarts och är föreståndare för elevhemmet Gryffindor.

Potter, James och Lily: Harrys föräldrar.

Snape, Severus: lärare i trolldomsdryck på Hogwarts. Snape är också föreståndare för elevhemmet Slytherin.

Tonks, Nymphadora: medlem av fenixordern.

Voldemort: den störste onda trollkarlen och omger sig med en samling mörka trollkarlar som kallas dödsätare. Hans främsta mål är att döda Harry Potter och ta över världen, både den magiska och den icke magiska.

Weasley, Bill och Fleur: en av Ron Weasleys bröder och hans fru.

Weasley, Ginny: Ron Weasleys lillasyster.

Weasley, Molly: Ron Weasleys mamma

2.1.2 Företeelser

De vises sten: en sten som kan göra vad som helst till guld och den kan framställa ett livselixir som ger evigt liv. Det är denna sten som Voldemort är ute efter i första boken.

Diagongränd (Diagon Alley på engelska): en gränd där det finns en hel del magiska butiker där Hogwarts elever handlar till sina studier.

Erised-spegeln (kallas mörd-spegeln i den svenska översättningen): denna spegel visar vad personen som står framför den allra helst önskar.

Elevhemmen: det finns fyra elevhem på Hogwarts. *Gryffindor*, där Harry Potter, Ron och Hermione är medlemmar. *Slytherin*, som är känt för att ha hyst alla de onda trollkarlarna. Vidare finns också *Hufflepuff* och *Ravenclaw* som har en lite mer tillbakadragen plats bland elevhemmen.

Godric's Hollow: det är en liten by där Dumbledore och Harrys föräldrar bodde. Det är i denna by som Harrys föräldrar blev mördade av Voldemort.

Grimmaldiplan: detta är trollkarlsfamiljen Blacks hus som Harry ärvde efter att hans gudfar Sirius Black dog i bok fem *Harry Potter och Fenixordern*.¹⁵

Gringotts: trollkarlarnas bank som vaktas av svartalfer.

---

¹⁵ J.K. Rowling (2003). *Harry Potter och Fenixordern*. Tiden.

Harrys ärr: Harry har ett blixkliknande ärr i pannan. Detta fick han när Voldemort försökte döda honom. Ärret gör att han känns igen som ”pojken som överlevde” (I s. 11).

Hogwarts: det är skolan där Harry Potter och hans vänner (och fiender) går för att lära sig trollkonster, för att senare kunna ta examen och bli häxor eller trollkarlar.

Horrokruzer: Voldemort har delat sin själ i sju olika bitar för att det ska bli svårt att döda honom. Bitarna av själen har han lagt i olika föremål. Utan hans vetskap hamnade en del av hans själ i Harry när han försökte mörda honom, det är denna del som skapar kanalen mellan honom och Harry.

Mugglare: de människor som inte har några magiska färdigheter kallas för mugglare.

Osynlighetsmanteln: Harry ärver en mantel av sin far som kan göra honom osynlig.

Sorteringshatten: den hatt som bestämmer vilket elevhem eleverna ska tillhöra på Hogwarts.

3 Forskningsbakgrund

Nedan följer en genomgång av en del av den forskning som finns om Harry Potter och hans värld.

3.1 Vem läser om Harry Potter?

”I wrote something that I knew I would like to read now, but I also wrote something that I knew I would like to have read at age 10” är vad Rowling konstaterar angående Harry Potter-böckerna i en av många intervjuer med henne.¹⁶ Diskussionen om huruvida Harry Potter är skriven för vuxna eller för barn eller för både och är något som Rowling själv här har besvarat men det diskuteras också av bland andra Philip Nel, som bland annat har skrivit en läsar-guide till Harry Potter-böckerna, och Jan-Olof Hellsten. Dessa två forskare har båda kommit fram till att böckerna är passande för såväl vuxna som för barn, men att barn och vuxna hittar olika intresseområden i böckerna.¹⁷

Även Ulf Boëthius har diskuterat denna fråga. Han hävdar att med Harry Potter glider barnkultur och vuxenkultur ihop, precis som litteraturen gjorde på 1800-talet. Då var böcker riktade till både barn och vuxna eftersom man då läste tillsammans. Men detta förändrades och läsningen började bli mer individualiserad, det vill säga den inriktades på olika sorters läsare. Därför sjönk också barnlitteraturens anseende under början av 1900-talet. Under efterkrigstiden fick barnlitteraturen en högre status igen, för då började både vuxna och barn läsa samma texter igen, bland annat Astrid Lindgrens många böcker. Samtidigt som detta är positivt kan det orsaka en viss problematik eftersom det leder till ”likriktning och förenkling” av både texter och dess innehåll, anser Boëthius.¹⁸

Hellsten har skrivit en artikel om varför det är intressant för människor att läsa om Harry Potter. Han menar att böckerna har gjort att barn och ungdomar leker och diskuterar kring livsåskådning, livsfrågor, egna erfarenheter med mera. Genom Harry Potter-böckerna får de en förståelse för det samhälle de själva lever i, eftersom Rowling använder vanliga människors känslor, och det skapar på så sätt en verklighetsförankring.¹⁹

---

¹⁶ P. Nel (2001). *Harry Potter novels*. The Continuum International Publishing Group, Inc. s.51

¹⁷ P. Nel, a.a, s.50. Fil. Dr. J-O Hellsten a.a

¹⁸ Professor U. Boëthius a.a

¹⁹ Fil. Dr. J-O Hellsten, a.a

Det finns en mängd forskning kring J.K Rowling och Harry Potter-böckerna. En del av denna forskning är inriktad på vem Rowling är och var hon har tagit sina idéer ifrån. Det har bland annat konstaterats att hon tagit det mesta från sin egen uppväxt och sin egen värld. Många namn är tagna från platser och människor i hennes närhet vilket Evalisa Törnqvist diskuterar i sin bok *Den lille trollkarlen*. Törnqvist har också uppmärksammat att Rowling leker med språket, genom bland annat ord som Diagon Alley som kan tolkas som engelskans diagonally vilket betyder diagonalt, ett annat exempel är Erised-spegeln, där erised blir desire om man vänder på ordet.²⁰

Bukowski redogör för vad olika recensenter har sagt om Harry Potter-böckerna. Många, bland annat Stephen King, har hävdade att Harry Potter-böckerna endast är fantasiberättelser skrivna för barn. Andra hävdar att även om man kan hävda att dessa böcker är fantasiberättelser fyllda med trollkonster och magi så kan man inte bortse från att Rowlings böcker innehåller så mycket mer än bara det.²¹

Dessa recensenter menar att det som är i centrum i böckerna är ”very real, very familiar and very important.” Ja, böckerna handlar om trolldom och andra fantasifenomen men framförallt, säger de, handlar dessa böcker om en ung pojkes väg genom skolan och livet med hjälp av sina vänner. Sett ur denna synvinkel är Harry Potter-böckerna inte fantasyböcker överhuvudtaget.²²

3.2 Kopplingar till Fantasygenren

Ett antal forskare och analytiker drar paralleller mellan Harry Potter-serien och Sagan om ringen-trilogin. Där har bland andra Wannamaker hävdade att medan Frodo har en mängd kloka män vid sin sida som säger åt honom vad han ska göra och vart han ska gå står Harry Potter ensam och får, förutom en del ledtrådar från Dumbledore, lista ut vad han ska göra på egen hand.²³ Det dras paralleller mellan Rowlings och Tolkiens verk men också C.S Lewis verk om Narnia. Det handlar då ofta om hur böckerna är uppbyggda och kopplingen till fantasygenren.²⁴ Eftersom dessa böcker tillhör fantasygenren kan också en koppling göras till de keltiska myterna.

---

²⁰ E. Törnqvist, (2002). *Den lille trollkarlen* En bok om J.K. Rowling och Harry Potter. Bokförlaget Replik.

²¹ W. Bukowski a.a s. 93

²² Ibid

²³ A. Wannamaker *Specters of Potters: Inheritance in the Harry Potter series* i Elsewhere (red) Bice, D s.53

²⁴ C & D. Deavel, a.a J-O, Hellsten, a.a P, Nel a.a s.36

Harry Potter jämförs med King Arthur som den hjälte som är välkänd av allmänheten men som samtidigt är ovetande om sitt öde. Det finns ett uppdrag och en klok man, Merlin respektive Dumbledore. Hjälten har också sina vapendragare som i alla lägen är lojala, Ron och Hermione respektive Gawain och Gallahad. Det finns klara likheter mellan Harry Potter och King Arthur.²⁵ Detta öde som de två, Harry och Arthur har, hävdar en del forskare vara ett förutbestämt öde som inte går att påverka. Men angående Harry Potter emotsägs detta påstående av Catherine och David Deavel som vänder på tankegången och hävdar att Harrys öde är helt beroende på honom själv. De säger att de val Harry gör är av oerhört stor vikt för vad hans öde kommer att bli.²⁶

3.3 Kritik mot Harry Potter

Somliga kritiker har höjt Harry Potter till skyarna men Harry Potter är inte så populär bland alla. Det handlar bland annat om kristna kritiker och föräldrar i USA som har krävt att Harry Potter-böckerna ska bannlysas från skola och skolbibliotek eftersom ”böckerna har en allvarlig underton som handlar om död, hat, brist på respekt och ren ondska”.²⁷ Den huvudsakliga kritiken att böckerna leder barnen till att utforska det ockulta diskuteras och ifrågasätts av bland andra Deavel, Nel, Hellsten och Bice.

Rowling hävdar när hon möts av denna kritik att Harry Potter är en del av den moderna världen då han är ”blandras” vilket speglar dagens samhälle som är ett mångkulturellt sådant.²⁸ Bice bemöter, i likhet med Rowling, kritiken mot Potter-böckerna med att istället för att bannlysa dem ta dem till sig och njuta av denna typ av fantastiska böcker. Hon menar att de framkallar drömmar och önskningar snarare än att de manar till hot och ondska. Det behövs en värld, säger hon, där hjältarna är hjältar som får oss att vilja vara bättre människor.²⁹

3.4 Kärlekens betydelse

Större delen av den forskning som finns om Harry Potter är centrerad kring de fyra första böckerna och därför har inte en slutgiltig helhet kunnat beskrivas eftersom slutet på Harry

---

²⁵ D. Bice. Approaches to Harry Potter, From Merlin to Muggles. s. 35

²⁶ C & D. Deavel a.a s.51ff

²⁷ E. Törnqvist a.a s.116

²⁸ Ibid, ff

²⁹ D. Bice. a.a s.36

Potter-böckerna fortfarande var oviss när forskningen utfördes. Nel är en av de forskare som endast hade de fyra första böckerna till hands. Han skrev emellertid redan tidigt om ett troligt slut på böckerna, han spekulerade särskilt om hur kärleken mellan Ron och Hermione skulle kunna komma att sluta.³⁰

En utveckling har skett i Harry Potter-böckerna när det gäller innehållet och de personer som agerar i böckerna. I den forskning som Nel gjort kring de första fyra böckerna har han konstaterat att det sker en narrativ expanderings, det vill säga första boken anses vara en okomplicerad story medan i de följande böckerna ökar mysterierna och komplexiteten i det som sker.³¹ En mängd forskare så som exempelvis Nel och Deavel behandlar frågor som handlar mycket om Harry Potter som person och vad han gör, han anses vara det viktiga. Även vänskapen sägs vara av stor vikt men i forskningen blir den mest placerad i bakgrunden bakom hjälten Harry.³²

Ett antal forskare hävdar att kärleken har en stor betydelse i Harry Potter-serien. Bland annat skriver Deavel att kärleken är av stor betydelse för att den försvarar, den skapar och den fortsätter att skapa Harry till den människa som han till slut blir.³³ Hellsten är inne på samma spår men beskriver mer specifikt att det är mammans kärlek som går igenom alla böckerna. Hans artikel har endast behandlat böckerna ett till fyra. Det är kärleken som ställer till problem för de onda. Hellsten hävdar också att berättelsen om Harrys mamma och hennes uppoffring är en metafor för kärleken i vanliga mänskliga relationer. Det är denna kärlek som är viktig, inte pengar och makt.³⁴

Kärleken gör att Harry är skyddad men det är också genom sina vänner som han får sitt beskydd. Mycket av forskningen om Harry Potter handlar om kärleken, medan vännerna hamnar i bakgrunden trots att det konstaterats att vännerna är viktiga. De som forskar om Rowlings böcker (se t.ex. Nel och Deavel) lägger ändå inte så stor vikt vid vännernas betydelse. Ändå är det vännerna, vapendragarna, som gör det möjligt för Harry att klara det uppdrag som ligger framför honom. Vännerna är de som alltid finns vid hans sida även när faror hotar.³⁵

---

³⁰ P.Nel a.a s.50

³¹ P. Nel a.a s.38

³² P. Nel, a.a, C & D, Deavel, Character, choice, and Harry Potter. *Logos, A Journal of Catholic Thought and Culture*. Volym 5 nr. 4 Hösten 2002, ff. 49-64 Hämtad från <http://muse.jhu.edu.ezproxy.bibl.hkr.se/journals/logos/v0005/5.4deavel.pdf> den 10/4-08

³³ C & D. Deavel a.a s.58

³⁴ J-O. Hellsten a.a

³⁵ Bice. D a.a s.35

3.5 Vänskapsforskning

Bukowski som forskar om vänskap säger att vänskap alltid har varit ett intressant ämne för barnpsykologer att titta på. De har kommit fram till att vänskap har fyra funktioner. Den första är att genom vänskap får man reda på sitt eget värde, den andra funktionen är att man får beskydd genom vänskap, man känner sig säkrare på sig själv. Den tredje funktionen av vänskap är att man har lättare för att lära sig nya saker. Den fjärde och sista funktionen är att mellan vänner skapas en kultur med sina egna normer och regler, mål och förväntningar. Dessa fyra funktioner har stor inverkan på hur barn betar sig enligt barnpsykologerna. Tillsammans med sina vänner får barn möjlighet att inse sitt eget värde. Generellt sett har forskningen om barns vänskap kommit fram till att de barn som har nära vänner mår bättre och klarar stressiga situationer bättre än de som inte har några nära vänner. Med andra ord är vänskap något väldigt viktigt för att man ska må bra.³⁶

Bukowski beskriver Harry, Ron och Hermiones vänskap på följande sätt:

Harry, Ron and Hermione are the closest of friends. They talk to each other, teach each other, listen to each other's worries and hopes, share each other's secrets, and tolerate each other's faults. They fight and make up, compete with each other, challenge each other, tease one another (good-naturedly), protect each other from the wiles of their enemies, and help each other in more ways than one can count. Harry, Ron and Hermione know each other – deeply, not superficially.³⁷

Bukowski avslutar detta stycke med att hävda att om det finns något att fantisera om i böckerna om Harry Potter så är det den vänskap som Harry, Ron och Hermione delar som barnen fantiserar om. Vänskapen som dessa böcker till stor del handlar om är något som känns igen av och tilltalar västvärldens barn.³⁸

3.6 Historiens betydelse

Wannamaker menar att man inte skapar sin egen värld utan den ärver man från sina föräldrar. ”The *Harry Potter* series highlights the profound influence history has on the present and the *responsibility* we have to learn from the past before we act to affect the future. We all inherit a world created by those who came before us.” Detta citat visar vilket inflytande Harry Potter-

---

³⁶ W. Bukowski a.a s. 94ff

³⁷ W. Bukowski a.a s 93f

³⁸ W. Bukowski a.a s.93

böckerna har på historien och världen han lever i och Wannamaker menar att man måste lära sig av det som har hänt för att kunna påverka den framtid som man har framför sig.³⁹

Då Rowling har tagit in sin egen omvärld in i Harry Potter-böckerna har hon också öppnat upp för att släppa in övriga världen och dess historia. Vår värld syns i böckerna genom bland annat Dumbledores duell med Grindelwald 1945 som ger en indirekt koppling till andra världskriget som tog slut samma år och Voldemort som en koppling till Hitler som båda brottas med sin bakgrund och låter andra människor lida på grund av den.⁴⁰

Ett historiemedvetande är nödvändigt för att vi ska kunna agera självständigt i ett samhälle samtidigt som vi ska kunna interagera tillsammans med andra i ett samhälle. Man är en egen individ men samspekar med alla andra i samhället. Detta medvetande är därför av oerhörd vikt för Harry och hans vänner för att de ska kunna göra det som krävs av dem. ”Varje människa har ett historiemedvetande, det vill säga vänder sig till, reflekterar över och integrerar historien i den egna identitetsbildningen, det egna vetandet och de egna handlingarna.” påpekar K-G Karlsson, professor i historia.⁴¹ Harry förlikar sig med sitt förflutna och sina spöken genom att han lär sig sin historia och sin egen plats i den.⁴²

Harrys arv är representerat av specifika föremål och karaktärsdrag. I *De vises sten* får Harry en osynlighetsmantel av Dumbledore vilken har tillhört Harrys far. Föremålet i sig är inte av lika stor vikt som det faktum att Harry har ärvt det från sin far och att han har blivit tillsagd att använda den. Han får inga instruktioner om hur den ska användas, men genom att lära sig att använda manteln på rätt sätt visar han på arvet från sin far. Han lär sig mer och mer om sitt arv i varje bok och redan i bok ett lär han sig att arv kräver mer än bara handling och reflexion. Genom sina föräldrars kärlek och Voldemorts ondska tvingas Harry att möta och senare förstå sin komplicerade bakgrund.⁴³

---

³⁹ A. Wannamaker a.a s.49

⁴⁰ P. Nel a.a s.44

⁴¹ *Historien är nu – En introduktion till historiedidaktiken.* (2004) Karlsson, K-G & Zander Ulf (red.). Studentlitteratur. s.44

⁴² A. Wannamaker a.a s.50

⁴³ A. Wannamaker a.a s.52

4 Analys

I följande del av uppsatsen kommer vi att undersöka relationen mellan Harry, Hermione och Ron men samtidigt utförs också en analys av företeelser eller människor som är av betydelse för deras vänskap. Analysen börjar med en presentation av de tre vännerna, för att få en förståelse för vilka de olika personerna är. Analysen fortsätter sedan med en undersökning av deras vänskap.

4.1 Presentation av Harry, Ron och Hermione

Följande del av uppsatsen kommer att ge en kort beskrivning av de tre karaktärerna, som är i fokus för denna uppsats, som de beskrivs i bok ett och sju i Harry Potter-serien.

4.1.1 Harry Potter

Harry Potter är huvudkaraktären i J.K. Rowlings böcker och i *Harry Potter och De Vises*

Sten beskrivs han enligt följande:

...Harry [hade] alltid varit liten och mager för sin ålder.[...] Harry hade ett smalt ansikte, knotiga knän, svart hår och klargröna ögon. Han bar runda glasögon som hölls ihop av en massa tejpbitar som minne av alla de gånger Dudley [hans kusin] hade boxat honom på näsan. Det enda Harry gillade i sitt eget utseende var ett mycket smalt ärr i pannan som hade formen av en sicksackblyxt. (I s. 33)

Av denna beskrivning kan man dra slutsatsen att Harry inte ser mycket ut för världen och att han i alla fall utseendemässigt har det mesta emot sig. Det enda han själv gillar av sitt utseende är ärrret han har i pannan. Detta ärr har en mycket större betydelse än vad den första boken får det att verka som. Ärrret betyder att Harry, som är god, har en del av Voldemorts själ i sig, vilket gör att en liten del av Harry är ond. Detta får Harry dock inte reda på förrän mot slutet i sista boken (VII s. 730ff). Det är därför som Harry kontinuerligt också för kampen mellan gott och ont inuti sig. Harry beskrivs som en liten och svag människa som inte duger mycket till i bok ett. Det är först på Hogwarts och i trollkarlsvärlden som han blir någon. Han är pojken som överlevde och alla med magisk förmåga känner till vem han är, dock vet han själv inte lika mycket om sin egen historia.

Han har växt upp i mugglarvärlden hos sin moster och morbror och deras son, där han ständigt har blivit illa behandlad, nertryckt och mobbad. Hans morbror och moster är livrädda för allt som är annorlunda och gör allt för att Harry inte ska få veta vad hans föräldrar var. När han ändå hamnar på Hogwarts har han svårt att förstå att han faktiskt är trollkarl och han vet mycket lite om trollkarlsvärlden. Detta gör att han är väldigt osäker till en början men han

faller snabbt in i rollen. En sak som är markant hos Harry är att trots att han har haft en miserabel uppväxt är han inte märkt av detta, det är inte hans uppväxt som har präglat honom. Det verkar snarare vara så att hans genetiska bakgrund har en stor inverkan på honom. Han är den han är eftersom hans föräldrar var de personer de var, det vill säga goda trollkarlar. Att vara god är något som är väldigt viktigt för Harry.

När han får reda på att alla de ”onda” trollkarlarna har gått i elevhemmet Slytherin, däribland Voldemort som är ansvarig för hans föräldrars död, blir det extremt viktigt att han inte hamnar där för han vill vara god. Han hamnar till slut i Gryffindor, när han valde bort Slytherin. Sorteringshatten var även den tveksam om vart Harry skulle placeras. Harry hade möjligheten att välja om han ville bli ond eller god och han valde det goda. Här återigen ser man hur hans föräldrars inverkan visar sig, de var goda trollkarlar alltså vill Harry också vara god.

Harry är omedveten om sin förmåga i första boken vilket kan förklara det faktum att han inte har så mycket tvivel inom sig i första boken. Han har ännu inte insett riskerna och ansvaret det innebär att ha en magisk förmåga. I sista boken, *Harry Potter och Dödsrelikerna*, tvivlar han ständigt, han vet inte om han kommer att klara av den situation han befinner sig i. Det är som att han har kommit underfund med vilken uppgift det faktiskt är som vilar på hans axlar. Han känner numera till mer om sin förmåga och han tvivlar på ifall den räcker till för att besegra Voldemort. Dessutom vet han att kampen är hans och vill inte att andra ska ta skada. Han tar därför mycket ansvar på sig trots att han egentligen inte är den ansvarstagande typen (VII s. 407/715ff).

4.1.2 Ronald Weasley

Ronald Weasley är en av de två personer som står Harry närmast i Harry Potter-böckerna. Han beskrivs vara ”lång, mager och gämlig, med fräknar, stora händer och fötter och en lång näsa” (I s. 120) och han har rött hår. Av William M. Bukowski beskrivs han som bekymmerslös och att han tar dagen som den kommer.⁴⁴ Ron (Ronald) kommer från en mycket gammal trollkarlsfamilj, med anor långt tillbaka i tiden. Detta innebär att han är fullblodstrollkarl. Det är detta faktum som gör att han är den ende bland de tre vännerna som ser magins värld som en självklarhet. Han är hemmastadd i den magiska världen.

---

⁴⁴ W. Bukowski. a.a s. 93

Hans familj är fattig vilket visar sig genom bland annat Rons kläder, som oftast är ärvda efter hans fem bröder. En Weasleys kännetecken, som är Rons familjs efternamn, är enligt omgivningen, att man är rödhårig och fattig och det är en bild som passar in på Ron. Han blir därför snabbt sedd som en Weasley och det blir hans identitet. Hans familj är stor, han har en yngre syster men är själv yngre än sina fem bröder som är mycket duktiga trollkarlar.

Ron har ett mycket hett temperament och han blir ofta lika röd som sitt hår. Han är vid många tillfällen ironisk, i synnerhet i pressade situationer, och får ofta andra att skratta. Hans ironiska sida kommer ofta fram i bok sju då han ofta bemöter de förslag som Harry och Hermione kommer med, med ironiska kommentarer. Han är mycket hängiven sina vänner och han håller fast vid dem han tycker om. Skulle det hända något med någon som han håller av kan han bli mycket hämndlysten och tillsammans med sitt heta temperament behöver han därför ibland någon som kan ta ner honom på marken och lugna ner honom. Men han är också smått rädd och han har vissa svårigheter med att kunna trollo. Han skulle allra helst bara vilja glida genom skolan och inte behöva göra så mycket, vilket är en motsats till det han gör i sista boken.

4.1.3 Hermione Granger

”Hon lät dominerande på rösten, hade massor med yvigt brunt hår och ganska stora framtänder” (I s. 134) så låter beskrivningen av Hermione enligt J.K Rowling. ”[S]lightly priggish, slightly nerdish...”, beskrivs Hermione av psykologiprofessor William Bukowski⁴⁵ vilket stämmer väl överens med hur Hermione framställs i Harry Potter-böckerna. Hon kommer från en mugglarfamilj, vilket innebär att hennes föräldrar inte har några magiska krafter. Hennes genetiska ursprung blir på många sätt ett hinder för henne på skolan, då en del av de andra eleverna inte anser henne vara av lika stor vikt som de som är fullblodstrollkarlar.

Hon är mycket klipsk men studerar också flitigt. I första boken vill hon också alltid visa att hon kan allt. I sjunde boken däremot har hon blivit mer ödmjuk och ser mer sina kunskaper som en gåva att använda, inte skryta om. Hon använder därmed sina kunskaper för att göra nytta. Hon vill hinna med mycket och är därför väldigt pådrivande, både för sin egen skull men också för andras. Hon håller koll på alla andra och ser till att de följer regler samtidigt verkar ingen tycka om henne i början av första boken. Hon anses vara en mara (I s. 214). Hon

---

⁴⁵ W. Bukowski a.a s. 93

blir ett irritationsmoment för professor Snape bland annat för att hon hela tiden räcker upp handen och vill visa att hon kan svara på allt under lektionerna.

Hon vill alltid göra det rätta, dock börjar hon redan i första boken att förändras. Hon tar inte regler lika hårt som hon tidigare gjort och hon kan därför hitta på nödlösningar som innebär att de går emot en regel men då hävdar hon att i just detta fall får de gå emot regeln.

4.2 Genetiskt ursprung

Det genetiska ursprunget är något som spelar en stor roll i Harry Potter-böckerna. Harry har blivit präglad av sina biologiska föräldrar trots att han inte växte upp med dem och de dog när han bara var ett år gammal. Det finns en hel del tillfällen i böckerna då Harry själv ser sin egen likhet med sina föräldrar och andra tillfällen då andra i hans närhet som kände hans föräldrar påpekar hur lik dem han är. Han får till exempel ofta höra att han har sin mammas gröna ögon. Han hittar ett foto på Grimmaldiplan av sin pappa och ser att de är väldigt lika, de har samma ostyriga svarta hår och glasögon, samtidigt hittar han ett brev som hans mamma skrivit och upptäcker att hon skrev bokstaven G på samma sätt som han gör (VII s. 194).

Harry har stor tillit till sina vänner och dem han har i sin närhet vilket är något som kan tolkas vara genetiskt betingat. Hans föräldrar hade också stor tillit till sina vänner och ansåg det skamligt att misstro dem. ”Tycker du att jag är en dumbom? ville Harry veta. Nej, jag tycker att du är som James, sa Lupin, [James] skulle ha betraktat det som höjden av skam att misstro sina vänner” (VII s. 89). Då Harry är väldigt tillitsfull mot dem han anser vara sina vänner så vägrar han tro att någon i Fenixordern skulle ha förrått honom med vilje, efter att Voldemort nästan fått tag i honom när han skulle sättas i säkerhet. Han menar att det inte kan finnas någon av dem som vill att Voldmort ska lyckas få tag på honom. Detta verkar vara något som han har från sin far som också ansåg det viktigt att lita på sina vänner, dessvärre ledde detta till faderns och moderns död då en av hans vänner förrådade honom till Voldemort.

Vad som också visar på att det genetiska ursprunget spelar roll är att enligt somliga trollkarlar, bland annat Voldmort och hans dödsätare, ska man vara en så kallad renblodig trollkarl. Det innebär att man inte ska ha mugglarblod i släkten utan endast trollkarlsblod. Harry är halvblod, hans pappa kom från en gammal trollkarlssläkt medan hans mamma var mugglarfödd. Ron är renblodig trollkarl, alla i hans släkt är trollkarlar. Hermione är vad dödsätarna kallar en ”smutsskalle” (VII s. 475). Hennes föräldrar är båda mugglare, de äger med andra ord inga magiska förmågor. De tre vännerna kommer således från tre olika genetiska bakgrunder. Harry har till en början mest gemensamt med Hermione då de båda

växt upp i mugglarvärlden men efterhand överbyggs denna klyfta de tre emellan och de är jämlikar för varandra. Hermione kompenserar sin brist på trollkarlsblod i släkten med att alltid vara den som är mest påläst och som kan svara på alla frågor som lärarna ställer och frågor som killarna ställer till henne. Hennes intresse för trollkarlsvärlden är stort och tack vare att hon läste trollkarls-sagor kunde de lista ut vad Voldemort planerade i sista boken. Ron och Harry behöver inte på samma sätt bevisa att de hör hemma på Hogwarts då de har trollkarlsblod i släkten. För de släkter som är rena trollkarlssläkter anses det som en stor skam om någon skulle födas utan magisk förmåga, är man av trollkarlssläkt anses det som självklart att man kan trolla. Om man tillhör en trollkarlssläkt och inte kan trolla så kallas man för en ”ynk”, (VII s. 232) dessa personer göms oftast undan och man förnekar i princip att de finns till.

Hermione får problem med bland annat Draco Malfoy och hans anhang för att hon är mugglarfödd. Malfoy anser att en riktig trollkarl endast har trollkarlsblod i släkten och bara umgås med andra trollkarlar. Hon reagerar starkt på detta troligtvis både för sin egen skull och att hon inte tycker om det, men också för de tankegångar som råder; att mugglarfödda inte är värda något och inte hör hemma i trollkarlsvärlden. Dessa tankegångar och åsikter får hon brottas med även i bok sju, då har allt ställts på sin spets och de som är mugglarfödda blir fängslade. Likaså får Ron problem med rykten eftersom han är fattig, och trots att han är renblodig blir han sedd som en blods förrädare eftersom han är vän med Hermione som är mugglare. För de trollkarlar som inte tycker om mugglare och mugglarfödda spelar det ingen roll att Hermione är en väldigt duktig häxa, hon är inget värd ändå. Ron blir inte heller något värd eftersom han hjälper mugglarfödda och blir lika ratad som Hermione om inte mer (VII s. 476ff).

För att deras uppdrag ska kunna avslutas är det viktigt att Harry, Ron och Hermione kommer från olika genetiska och sociala bakgrunder. Det är deras olika bakgrunder som gör att de kan lösa det mysterium som de hamnar i i första boken, men också i den sista. Till exempel är renblodiga trollkarlar inte bra på logik vilket gör att Hermione behövs för att kunna lösa den gåta som är ett av hindren på vägen till de vises sten. Det är på grund av hennes mugglarbakgrund som hon kan lösa gåtan (I s. 351).

Hermione glömmet emellanåt i första boken att hon är häxa och när hon behöver tända en eld så börjar hon leta efter ved och tändstickor tills Ron påminner henne om att hon faktiskt kan använda magi. Det är mer självklart för Ron att allt görs med magi än för Hermione och Harry som växt upp i den icke-magiska världen (I s.343). Rons plats i gruppen fastställs när de kommer fram till hindret med schackspel i första boken. Varken Harry eller Hermione är

bra på schack men det kan Ron spela briljant eftersom han spelat det sen han var riktigt liten. Harry som är skicklig på att flyga med kvast, precis som sin far, briljerar vid det hinder som kräver hjälp av en flygande kvast. På grund av sina olika bakgrunder och sina olika kunskaper kan de tillsammans ta sig igenom hinderbanan som leder fram till de vises sten. De tre vännerna kompletterar varandra och fortsätter att göra det ända fram till slutet av Harry Potter-serien. Detta samarbete som startar i första boken utvecklas under tidens gång, men de har fortfarande kvar sina olika roller som kompletterar varandra i sista boken.

4.3 Roller

Gruppen, som består av Hermione, Ron och Harry, har olika positioner i samarbetet med varandra. Ron som lever i skuggan av sina bröder möter i Harry en vän för livet. Men även i denna relation hamnar Ron lite i skuggan eftersom Harry är hjälten som alla pratar om och det var han som överlevde Voldemorts attack. Ron har dock en viktig position i gruppen eftersom han blir som en bror till Harry, som aldrig haft någon familj. De två blir ett radarpar, precis som Harrys pappa och hans kompis Sirius Black blev under sin ungdomstid.

Harry är ledaren i gruppen och det är han som anses vara hjälte, dock vill han inte veta av det kändisskap som han har i den magiska världen. Hans bakgrund som uppvuxen hos mugglare gör att han behöver någon som Ron, som vet hur den magiska världen fungerar. Harry och Ron hamnar ofta i trubbel och det är där Hermione kommer in, men i gemenskapen med Harry och Ron var hon ingen given medlem. Till en början försöker hon tränga sig in, hon får ingen naturlig plats i gruppen. Hon försöker imponera på dem men lyckas inte, förrän hon ljuger för deras skull. Men tack vare att de tre blir vänner så klarar killarna skolan. Det är Hermione som ser till att de pluggar och som hjälper dem när de behöver hjälp.

Trots att det är Harry som anses vara ledare så är det Hermione som är den egentliga ledaren som har kontroll i gruppen (VII s. 173ff), tills Harry tar ledningen i bok sju. Hon är den som håller dem samman. Hermione är den klokaste i deras vänskapsrelation då hon planerar allt. När planeringen inte håller är det Harry som får ta över eftersom han är den som kommer på lösningar impulsivt (VII s. 179). När Harry vill åka till Godric's Hollow så resonerar Hermione med honom och får honom att förstå vad som är bäst att göra och vad som inte är det, samtidigt är det hon som här försöker hålla Harry på den väg de ska vandra eftersom han har väldigt lätt för att låta tankarna flyga iväg, speciellt när det gäller hans föräldrar (som ligger begravda i Godric's Hollow) (VII s. 198). Hon har också förmågan att

vara en god planerare och har förberett sådant som Ron och Harry inte har tänkt på när det blir dags för dem att fly. Hon har bland annat lagt en förtrollning på en liten handväska så att den kan rymma allt de måste ha med sig på en väldigt litet utrymme, och detta trolltrick visste inte Ron och Harry ens att det existerade (VII s.174f).

I första boken har Ron, Harry och Hermione listat ut att de vises sten finns gömd på Hogwarts. I jämförelse med bok sju är detta problem lättlost för de tre eftersom det är ett vanligt ont - gott fenomen. Stenen finns gömd på tredje våningen och de tre lyckas med hjälp av mycket samarbete ta sig fram genom de förtrollningar som de olika lärarna har lagt på vägen till stenens gömställe. De olika hinder som finns framför dem behöver deras gemensamma egenskaper och kunskaper för att kunna lösas. Var och en får en viktig roll för att kunna nå fram till målet. Harrys flygkunskaper behövs och hans mod, liksom Hermiones kunskaper om växter och trolldrycker och slutligen behövs även Rons förmåga att kunna spela schack och hans vilja att offra sig själv (I s. 340).

De behövs alla tre för att kunna lösa problemet, Harry hade inte klarat det på egen hand. De sporrar varandra att våga gå vidare och de kommer fram till lösningar gemensamt. I dessa situationer verkar karaktärerna äldre än de elva år de faktiskt är. Problemen de måste lösa är gjorda för vuxna människor, men de klarar av att lösa dem eftersom de har hjälp av varandra (I s. 335ff). Liknande situation går att upptäcka i bok sju men karaktärerna har vuxit, de är fortfarande inte färdigutbildade utan har mycket kvar att lära.

Ingen i trollkarlsvärlden, vuxna eller barn, har möjligheten att möta Voldemort som anses vara den starkaste trollkarlen och brukare av svart magi. Denna magi vill inte de goda använda eftersom det innebär död och förstörelse. Den är något som Harry och hans vänner aldrig skulle använda. Detta blir därför också ett kännetecken för Harry. Han skyddar sig aldrig genom att döda, endast genom att försvara sig. Men denna stora onda trollkarl får de tre möta, och det är först när de jobbar tillsammans som de har en möjlighet att besegra honom (VII s. 453/438/643ff).

Trots att de tre för det mesta har sina fasta roller och sina fasta egenskaper så tar de ibland över varandras egenskaper när så behövs. När Hermione torteras i bok sju blir Ron utom sig av förtvivlan, och då får Harry vara den som håller huvudet kallt och tänka logiskt i Hermiones och Rons ställe. Hermione räddar Harrys liv i Godric's Hollow då Harry blir överrumplad av en av Voldemorts horrokruxer. Vid ett annat tillfälle är det Ron som håller huvudet kallt, så att han kan rädda Harry ur sjön i skogen då horrokruxen hindrar honom att komma upp ur vattnet. Det är också nu Ron återvänder till Harry och Hermione efter att ha lämnat dem ett tag tidigare. Harry och Ron tar vid där de lämnade av. De är nästan genast

goda vänner och pratar som om Ron aldrig har lämnat dem, de är som två bröder som har återförenats efter att ha varit åtskiljda ett tag. Hermione blir lättad när Ron kommer tillbaka men samtidigt fruktansvärt arg för att han har lämnat dem. Att Hermione reagerar så starkt kan bero på att hon känner en annan sorts kärlek för Ron än för Harry.

I bok sex, *Harry Potter och halvblodsprinsen*⁴⁶, får Harry, Ron och Hermione ett hemligt uppdrag av Dumbledore. De ska leta upp och förstöra Voldemorts horrokruxer, för så länge de existerar kan Voldemort inte dö. Deras quest behöver tre personer. Det är deras ansvar att besegra Voldemort utan att han vet om att någon vet hans hemlighet med Horrokruxerna. Det är också därför som de inte kan tala om för någon annan hur man kan besegra Voldemort, eftersom han då skulle kunna ta till säkerhetsåtgärder för att skydda sina horrokruxer. När Harry är på väg till den förbjudna skogen för att möta Voldemort ber han Neville, en god vän till dem, att döda Voldemorts orm ifall Ron och Hermione inte skulle kunna göra det. Harry ser på så sätt till att det fortfarande är tre stycken som har möjlighet att utplåna Voldemort (VII s. 719). Harry berättar inte för Ron och Hermione att han ska möta Voldemort, troligtvis för att han vet att de antingen skulle stoppa honom eller kräva att få följa med honom och då skulle inte deras uppdrag kunna slutföras.

I bok ett antyds det redan tidigt om Harrys roll i det som komma skall. ”Planeternas rörelser har feltolkats tidigare [...] jag hoppas att detta är ett sådant tillfälle” (I s. 321). Denna mening sägs av en centaur som kan spå framtiden genom att titta till stjärnorna. I stjärnorna såg denna centaur att Harry skulle ha dött i första boken. Men djuret räddade Harry och på så sätt har framtiden och ödet förändrats. Detta betyder att ödet inte behöver vara det man tror eller det som förutspåts. Detta kan också ses i en spådom i *Harry Potter och Fenixorden*⁴⁷ som handlar om Harry och Voldemort, den handlar om att de båda inte kan leva och att en av dem måste dö. Det var på grund av denna som Voldemort dödade Harrys föräldrar. Om han inte hade hört spådomen hade kanske Harrys föräldrar aldrig blivit dödade och det hade kanske inte funnits någon som kunnat besegra Voldemort.

Ödet och rollen en människa kommer att ha i livet kan alltså förändras beroende på de val man gör. Harrys val av Gryffindor är ett av dem. Han valde bort Slytherin trots att han kunde ha klarat sig bra och blivit mäktig där. Det onda i Harry är bara en liten bit av honom, och den tillhör egentligen inte honom eftersom den delen är en del av Voldemorts själ. När Voldemort försökte döda honom fastnade en bit av hans själ i Harry. Detta gör att Harry kan välja vilket han vill bli, ond eller god. Han gör detta val redan i första boken när han väljer Gryffindor,

---

⁴⁶ J.K. Rowling, (2005). *Harry Potter och Halvblodsprinsen*. Tiden.

⁴⁷ J.K. Rowling (2003) a.a

men i sjunde boken är det inte lätt att veta om han håller sig på rätt väg. Tack vare att Ron sa att Slytherin inte är ett bra ställe att tillhöra valde Harry att inte gå där. Detta i sin tur innebär att Ron var med och förändrade den framtid som stod skriven i stjärnorna. För vad hade hänt om Harry hade blivit kompis med Malfoy istället för med Hermione och Ron?

Harry, Ron och Hermione är väldigt snabba att döma andra vilket blir problematiskt då det vid flera tillfällen visar sig att de blir skyddade av personer de ser som sina fiender och svikna av dem de ser som sina vänner. De har svårt att skilja fiende från vän. Dessa fakta gör också att de tre måste lita på varandra och att de inte kan lämna varandra.

Till stor del så får de tre vännerna klara äventyren själva, utan hjälp från vuxna. Men de har emellanåt hjälp av olika människor omkring dem som exempelvis familjen Weasley men också från bland annat Snape, dock utan deras vetskap. ”Någon hjälpte oss” (VII s. 404) säger Ron efter att en förtrollad hind har fört dem samman efter att Ron lämnat gemenskapen. De har en vuxen som hjälper dem, den man de tror vara deras fiende, Snape. De har några vuxna som hjälper dem, men endast i liten skala och inte med att ta beslut om vad som ska göras. De får själva ta beslutet. Samtidigt som de är unga, endast 17 år, anses de som vuxna i trollkarlsvärlden. De är inte färdigutbildade och de får möta magi som de mest erfarna trollkarlarna inte skulle kunna klara av. Det faktum att de måste komma fram till det mesta själva gör att det är av stor vikt att de är tre och att de har så olika förmågor.

Som tidigare nämnts behövs alla tre, var och en på sitt sätt, de behöver varandras olika egenskaper, olika kunskap och stöttning. Det tär emellertid en del på vänskapen att, som i bok sju, vara i en pressad situation och inte kunna få hjälp eftersom de är de mest efterspanade i trollkarlsvärlden och således inte kan visa sig (VII s. 434). En annan faktor som tär på deras vänskap är att de ständigt är tillsammans och i sista boken har de ingen möjlighet att gå undan och få en stund för sig själva. I slutändan är vänskapsbanden ändå så starka att de håller för även den starkaste prövning, de är som syskon.

De roller som Harry, Ron och Hermione har i bok ett är där givna, det är tydligt vilka som är deras starka sidor. De är fortfarande samma personer i bok sju men de lever under sådana pressade situationer att de ändå tvingas att förändras och ge sig på saker som de inte gjort tidigare. Harry visar i bok sju en antydning till hur mycket de faktiskt har förändrats genom följande citat: ”För första gången på länge lät hon som sitt gamla jag igen. Harry väntade nästan att hon skulle säga att hon var på väg till biblioteket” (VII s. 335). Harrys reflektion visar att de känner varandra mycket väl, men att denna nya situation de befinner sig i utanför den trygga skolan gör att de blir förändrade. De har fått ett mycket större ansvar. De har inte längre några lärare som kan hjälpa dem med deras uppgift.

Det finns i första boken ingen konkret ledare i gruppen men i sista Harry Potter boken intar Harry ledarpositionen mot slutet. Det är då han vet vad det är han måste göra för att besegra Voldemort. Det är när Harry tar kontrollen som slutet börjar närma sig, han tar också här beslutet om vad som är ont eller gott för sina två vänner och för hela världen. Han väljer att följa Dumbledores råd som slutligen leder till Voldemorts undergång. Han förlikar sig med alternativet att han måste dö för att det ska kunna hända och går sin död till mötes. Den kärlek Harrys mamma Lily känner för honom möjliggör hans överlevnad. Precis som Harry har en del av Voldemort i sig har även Voldemort en del av Harry i sig. När Voldemort för andra gången försöker döda Harry så dödar han den bit av hans själ som lever i Harry. Harry hamnar, efter attacken, på en plats mellan liv och död där han får möjlighet att välja mellan att förenas med sina föräldrar eller att återvända till livet och kunna få möjlighet att besegra Voldemort. Harry väljer att återvända till livet och anta den tuffa utmaningen att förgöra honom. I och med detta överlevde Harry även Voldemorts andra försök att döda honom.

När allt har fått sitt slut och Voldemort har blivit besegrad ger Harry en bild av hur hans, Rons och Hermiones vänskap ser ut: ”Vart han än tittade såg han återförenade familjer, och till sist såg han de två vars sällskap han helst ville ha [, Ron och Hermione]” (VII s. 772). Harry vill inte ha äran, han vill bara att det goda ska segra och han vill ha sina vänner nära. Det är de som betyder något.

4.4 Förväntningar

När Harry på egen hand möter trollkarlsvärlden presenteras de två karaktärer som kommer att bli hans ständiga följeslagare genom alla de sju böckerna.

Ron och Harrys relation startar på tåget, men mötet sker redan när Harry ska äntra trollkarlsvärlden men inte vet hur han ska göra. Han får då hjälp av Rons mor för att komma rätt (I s. 120). Detta möte är av stor betydelse för vad som kommer att ske eftersom det är här följeslagarna möts och skapar sina första band. Ron och Harry sätter sig i samma kupé där de finner varandra direkt. Harry som aldrig har haft några pengar som mugglare har nu fått ett arv från sina föräldrar och han köper mycket godis som han och Ron delar på eftersom Ron endast har några torra mackor med sig. Harrys ärr blir en av öppningsreplikerna för deras vänskap. Då Harry inte känner till vidden av hur stor han är i trollkarlsvärlden så berättar han om ärret utan att göra någon stor sak av det. Ron är däremot förlägen över att ställa frågor kring det vilket kan bero på att det är just Harry Potter som han sitter med och han känner sig

underlägsen vilket är en vanlig situation i hans liv. Ron gör dock ingen stor sak av äret och deras samtal fortskrider med andra ämnen och han låter Harry ta ett steg in i sitt liv.

På tåget möter de två Hermione som tränger sig in i deras gemenskap som en översittare som kan allt så mycket bättre vilket hon visar redan på tåget men fortsätter att göra även på skolan. De två killarna tycker att hon är en mycket störig och jobbig tjej. Varför hon drar sig till just dessa två är en fråga svår att besvara, speciellt då de inte vill ha med henne att göra till en början. De är mycket avvisande till sättet och denna ansträngda relation mellan dessa tre fortskrider ett bra tag in i boken vilket syns tydligt i följande avsnitt:

Hon reste sig upp och blängde ilsket på dem. 'Jag hoppas ni är nöjda med er själva. Vi kunde ha blivit dödade allihop – eller ännu värre, blivit relegerade. Nu tänker jag gå och lägga mig, om ni inte har något emot det'. Ron stirrade efter henne med gapande mun. 'Nej, vi har inget emot det', sade han. 'Man skulle kunna tro att vi släpade henne med oss, eller vad säger ni?' (I s. 202).

Det finns en klar brytningspunkt för när de blir vänner och det är när Ron har sårat Hermione genom att säga; "Uppriktigt sagt är hon en riktig mara" (I s. 214) och hon springer iväg gråtandes utan att veta vilken fara som lurar på skolan. Harry och Ron känner sig skyldiga och försöker leta reda på henne trots att de då bryter mot reglerna som getts för den kvällen. De två tvingas att slåss mot ett troll för att rädda Hermione som skulle ha dött utan deras hjälp. När de senare måste förklara sig för lärarna bryter Hermione mot sin huvudregel att aldrig ljuga. Hon ljugar för att rädda Ron och Harry och tar på sig hela skulden. Här uppkommer ett moraliskt dilemma, är det rätt att ljuga om man gör det för att rädda sina kompisar?

Att ljuga räknas som en klandervärd handling även i trollkarlsvärlden. Detta blir en mycket stor chock för de två killarna eftersom de är vana vid den stroppiga-inte-göra-fel-Hermione (I s. 216ff). Det är genom att bryta reglerna som hon kommer in i gruppen. Hon finner att vänskap är viktigare för henne än att alltid följa reglerna. Redan i första boken antyds det att de kommer att hitta på fler liknande upptåg under kommande år på Hogwarts. Hermione blir deras stöttepelare. Hon håller koll på dem och ser till att de gör vad de ska. Hon ser också till att de håller ihop som grupp och håller fast dem i verkligheten.

Vad som också präglar Harry, Ron och Hermione och deras vänskap är de förväntningar som ställs på dem av människor runt omkring dem men också de förväntningar de har på varandra. Harry har höga förväntningar på sig från starten då han är "pojken som överlevde", han blir som en ikon. Alla väntar sig att han ska bli en stor trollkarl och mot slutet förväntar sig människor att det dessutom är han som ska störta Voldemort.

Samtidigt som folk tidigt ser upp till Harry så är förväntningarna i första boken inte höga bland dem som är i hans närhet. McGonagall försöker avråda honom, Ron och Hermione från

att leta efter de vises sten. Dessutom blir hon mycket förvånad över att de kunnat luska ut så mycket om stenen. Förväntningarna på dessa barn är från hennes sida inte höga, men det kan ha att göra med deras ringa ålder. De är endast 11 år gamla och har precis börjat lära sig hantera trolldom. Detta till skillnad från bok sju där de kan relativt mycket – i alla fall med deras kombinerade kunskaper.

I sista boken har Voldemort tagit över makten och han har gjort det genom hängivna undersåtar och förtrollningar på rätt personer. För dem som förstår det allvarliga hotet med Voldemort är Harry Potter deras stora hopp. Bland annat går eleverna på Hogwarts och väntar på att han ska komma tillbaka så att de kan börja slåss (VII s. 591). De, precis som Hermione och Ron, väntar på att Harry ska berätta vad som ska göras. De förväntar sig att han ska ta ledarskapet vilket han faktiskt gör i slutstriden. Harry verkar som frontfigur i slutstriden medan Ron och Hermione arbetar i skymundan men är minst lika viktiga. För utan dem hade Harry inte haft en möjlighet att nå målet. Han tänker inte på allt som måste göras runtomkring den stora händelsen, då slaget stundar på skolan. Ron och Hermione försvinner ett tag och Harry letar efter dem. Det visar sig senare att de har hämtat basilisktänder, som innehåller ett gift som kan förstöra horrokruxer, och utan det hade inte den sista horrokruxen kunnat förstöras.

Harrys och hans två vänners förmågor underskattas av en hel del trollkarlar. Många ansåg att Harry bara hade turen att undkomma tillfångatagande när de höll sig undan i skogen. Voldemorts stora misstag var att just underskatta Harry. Voldemort uttrycker sig enligt följande: ”Det har varit för många misstag när det gäller Harry Potter. En del av dem har varit mina egna. Att Potter lever beror mer på mina tillkortakommanden än på hans triumfer” (VII s. 14). Voldemort ser alltså inte Harry som ett direkt hot, vilket gör att de tre vännerna har en möjlighet att besegra honom. Deras tillsynes förmodade oskyldighet räddar världen. Misstaget att inte räkna med ungdomarna och deras kunskaper kostade Voldemort livet. Genom att de inte ses som ett hot har de möjligheten att verka i hemlighet och då kunna förstöra horrokruxerna utan att detta upptäcks.

Inom den egna gruppen har Ron, Hermione och Harry också olika förväntningar på varandra. De har sina roller som ska fyllas för att de ska kunna dra nytta av sina gemensamma egenskaper och kunskaper. De förväntar sig att ingen kommer att lämna gemenskapen. När Harry får uppdraget med horrokruxerna och berättar om det för de andra två förväntar de sig att Harry kommer att försöka få dem att avstå. Samtidigt hoppas och förväntar sig Harry att de kommer att följa med eftersom de är hängivna varandra.

Ron lämnar gruppen vid ett tillfälle i samband med ett gräl där han och Hermione tror att Harry undanhåller information om uppdraget (VII s. 322). Det visar sig att Harry har berättat allt han vet för Ron och Hermione och även i övrigt har de tre få hemligheter för varandra. Deras relation är öppen men Rons reaktion är förståelig eftersom det är tärande att endast träffa varandra och leva så nära inpå varandra som de gör under flykten. Trots alla gräl och emellanåt hårda ord står de varandra så nära att de vet att de skulle offra sina liv för varandra.

Folket som lever under Voldemorts skräckvälde har stora förväntningar på Harry Potter. De vill alla att han ska vara god trots att det går många rykten om att han har blivit ond. Han, Ron och Hermione gör också något som anses vara mycket förfärligt. De bryter sig in i Gringotts bank och lyckas stjäla därifrån. Detta görs i sista boken i sökandet efter horrokruxerna så av dem anses denna handling ändå vara god och enligt Hermione får man bryta regler så länge det finns förmildrande omständigheter. I första boken säger Ron, när de är på väg till Hogwarts, att endast "en mäktig ond trollkarl" kan överlista Gringotts (I s. 136). Det faktum att de tar sig in där kan tolkas som en ond handling. Men samtidigt kan det tolkas som att de är mäktiga trollkarlar och när människor utanför deras gemenskap får höra om detta ökar förväntningarna på vad Harry Potter och hans vänner kan uträtta. De bröt sig inte in för att göra reklam, fast det blev en av effekterna av inbrottet (VII s. 592).

Allting verkar i första boken vara ljusst, och det slutar bra och allting är gott även om de vet att Voldemort lever. I jämförelse med sista boken ger de sig i första boken bara ut på ett trevligt men spännande äventyr, medan det i den sjunde boken finns mycket mer mörker och ett betydligt större allvar. Allt står som på en knivspets, ska det onda eller det goda segra? Det blir också otydligt vad som är gott och vad som är ont, till exempel skapas tvivel angående Dumbledore, om han verkligen var så god som han ansågs vara i första boken.

Dumbledore har skapat en bild av sig själv som en god trollkarl som hjälper Harry och det goda som de tre vännerna tror på. Men i bok sju omkullvälts detta och de börjar misstro Dumbledore som beskrivs som ond i en bok som kom ut efter hans död. Detta orsakar trubbel för de tre då de tvistar med varandra om det de gör är rätt eller vad som kanske ska göras istället. De har litat så mycket på Dumbledore och att hans intentioner skulle vara goda att de nu inte riktigt vet hur de ska hantera situationen. Men de bestämmer vad de ska tro på och att det är det rätta, det som Dumbledore inte själv klarar av. Samtidigt är det Harry som har känt Dumbledore bäst som tvivlar mest på honom.

4.5 Kärlek

I Harry Potter-böckerna möter man olika typer av kärlek. Det finns kärlek mellan man och kvinna, kärlek mellan vänner, kärlek mellan syskon och kärlek mellan barn och förälder.

I bok sju firas ett bröllop mellan Fleur och Bill, och även Lupin och Tonks har gift sig. En ny kärlek mellan man och kvinna som dyker upp i sista boken är den mellan Ron och Hermione. I bok sju är det tydligt nästan genom hela boken att det är något mer än bara vänskap mellan dem till skillnad från den första boken då de till en början inte ens är vänner. Det finns en del tydliga tecken på Rons känslor för Hermione i bok sju. Han har skaffat en bok om hur man får en häxa att bli intresserad av en. Bland annat innebär det att man ska ge häxorna komplimanger, vilket Ron ger till Hermione många gånger i början av bok sju (VII s. 153/128). Han är den första att trösta henne när hon är ledsen och han blir svartsjuk när Krum dyker upp på hans brors bröllop och han sliter upp henne på dansgolvet för att hon ska vara så långt ifrån Krum som möjligt. Ett särskilt tydligt tecken på hans känslor är hans reaktion när Hermione blir torterad hos Malfoys, han blir aldeles utom sig och skriker efter henne hela tiden.

Ytterligare ett exempel på att det finns ett särskilt band mellan Ron och Hermione är när de sover första natten på Grimaldiplan. ”Harry undrade om de hållit varandra i handen när de somnade. Tanken fick honom att känna sig besynnerligt ensam”(VII s.190). Här får man också se Harrys känslor angående deras förhållande, han undrar vilken hans plats blir i deras vänskapsrelation. Samtidigt kan det tolkas in att Harry saknar Ginny, vilket gör honom ensam. Ron och Hermione har sin kärlek med sig på resan mot att besegra Voldemort men det har inte Harry.

Vid ett tillfälle i boken försägar sig Ron nästan om sina känslor för Hermione, trots att han aldrig har sagt det rakt ut så förstår Harry hur Ron känner för Hermione (VII s.123). Den till slut avgörande faktorn för när Ron och Hermione blir ett par är när Ron tänker på husalferna och att det borde få ge sig av från Hogwarts innan den stora striden med Voldemort ska börja. För Hermione som har arbetat för husalfernas rättigheter är detta ett ömhetsbevis som gör att hon blir så rörd att hon kastar sig om halsen på honom och kysser honom.

Harry och Ginny har också starka känslor för varandra, men Harry har gjort slut med henne för att han skulle ge sig ut på det uppdrag som Dumbledore gett honom. Trots att de inte längre är ett par finns känslorna kvar, Harry tänker ofta tillbaka på hur enkelt det hade varit innan och hur de smugit sig ut på Hogwarts skolområde och träffat varandra i smyg.

Ron som har många syskon och bryr sig väldigt mycket om dem och särskilt sin enda syster, Ginny. På grund av att han är väldigt mån om sin syster blir han verkligen upprörd när han ser Harry och Ginny kyssas efter att de gjort slut. Han vill inte att Harry ska få henne att hoppas och sedan göra henne besviken och ledsen igen. Ron blir som en överbeskyddande storebror åt den ende i familjen som är yngre än honom.

Kärleken som finns mellan Harry, Ron och Hermione är den mellan vänner men den liknar också den mellan syskon. De kommer alltså att betyda så mycket för varandra att de blir nästan som syskon. Ron och Hermione är det närmaste syskon Harry någonsin haft. Att han ser Hermione som en syster och älskar henne som en sådan är något han uttrycker för Ron när denne hittat tillbaka till dem efter deras gräl. ”Hon är som en syster för mig, fortsatte [Harry]. Jag älskar henne som en syster och hon känner samma sak för mig. Så har det alltid varit. Jag trodde du visste det” (VII s. 393). Det är viktigt för Harry att Ron förstår att det inte är något romantiskt mellan honom och Hermione, och genom att säga detta visar han också att han förstår vilka känslor Ron har för Hermione.

Det är tydligt i Harry Potter-böckerna att kärleken är den starkaste makten utav alla. Harry är skyddad av kärleken från sin mor i hela 17 år efter att hon dödats, vilket också visar att kärleken går över alla gränser. Det är inte bara Harrys mammas kärlek till sin son som syns i böckerna det är också tydligt att Rons mamma Molly är väldigt mån om sina barn. Hon är en riktig hönsamma och gör allt hon kan för att hindra Harry, Ron och Hermione att ge sig av på sitt uppdrag. Hon välkomnar Harry som en i familjen och den första julen på Hogwarts har hon stickat en tröja till honom med ett H på bröstet. Alla hennes barn får en stickad tröja i julklapp varje år och att även Harry får en sådan kan ses som bevis för att hon ser honom som en familjemedlem (I s. 248).

Ett annat exempel på kärlek mellan barn och föräldrar är hur Hermione har offrat sin relation med sina föräldrar. Hon har lagt en förtrollning över dem och sett till att de flyttar till Australien för att Voldemort inte ska hitta dem. De vet inte, efter att de blivit förtrollade, att de ens har en dotter. Hermione älskar sina föräldrar så mycket att det är viktigare att de mår bra utan vetskap om henne än att hon kan ha en relation till dem (VII s.105).

Kärleken är ett väldigt viktigt tema i Harry Potter-böckerna och det är slutligen kärleken som Harry känner för sina nära och kära som gör att han kan besegra det onda. Kärleken är det enda som slutligen kan besegra Voldemort. Voldemorts oförmåga att känna kärlek och ånger blir hans fall. ”Men innan du försöker döda mig, råder jag dig att tänka på vad du har gjort...tänka och försöka känna lite ånger...”(VII s. 767) dessa ord sägs av Harry precis innan han till slut dödar Voldemort.

5 Sammanfattande diskussion

Djupet i Harry Potter-böckerna har beskrivits av Hellsten; ”Det är en berättelse om svårhanterlig solidaritet och vänskap, ställningstaganden – ibland nästan omöjliga – och en tillvaro där människor ofta visar sig vara något annat än man tror.”⁴⁸ Detta citat beskriver hela problematiken i Harry Potter-böckerna. Det är också detta som gör att människor har en möjlighet att känna igen sig i böckerna och därmed tycka om dem. Böckerna visar på en verklighet som den vanliga människan utsätts för. Världen är inte enkel men Rowling har gett uttryck för en del av dess diffusa frågor som den vardagliga människan brottas med.

I första boken kan vi se osäkerheten hos Harry då han ska börja skolan; ”Harrys hjärta hoppade nästan ur bröstet på honom. Ett prov? Inför hela skolan? Men han kunde inga trollkonster än” (I s.146). I sjunde boken ser vi en mer självsäker inställning hos Harry: ”... där han en gång trodde att han fick lära sig segerns hemligheter, förstod Harry till sist att det inte var meningen att han skulle överleva. Hans uppgift var att lugnt vandra in i dödens välkomnande famn” (VII s. 715).

På samma sätt kan man också se hur Ron och Hermione till en början varit osäkra på sig själva. Det kan man se bland annat vid ett tillfälle i bok ett då Ron blir tilldelad poäng för sin skicklighet i att spela trollkarlsschack. Då Ron är ovan vid att få beröm så lyser hans osäkerhet igenom: ”Ron blev illröd i ansiktet; han såg ut som en rädisa med svår solbränna” (I s. 374). Lite senare får även Hermione poäng för hennes förmåga att hålla huvudet kallt och kunna tänka klart i en pressad situation. Hennes reaktion blir att hon ”begravde ansiktet i armarna” (I s. 375). Dessa citat visar på en tid då Ron och Hermione är ovana vid att få uppmärksamhet och beröm för sitt trollande. Det visar också att de är lite osäkra på sig själva.

I sjunde boken är det tydligt att de har vuxit och deras självförtroende med dem. Det finns en självsäkerhet i deras sätt att handskas med magi som inte fanns i bok ett och de behärskar sina förmågor på ett helt annat sätt. Trots detta är de beroende av varandra, de är enbart mäktiga nog att besegra Voldemort om de är tillsammans. De behöver varandras olika förmågor. I bok ett säger Ron att endast en mäktig trollkarl kan bryta sig in i Gringotts bank. I sjunde boken är detta precis vad de tre tillsammans gör. Detta betyder alltså att de tre är mycket mäktiga trollkarlar, tillsammans. Var för sig är de duktiga trollkarlar men det är först då de kombinerar sina krafter som de blir mäktiga.

I den mäktiga trion finns det en tydlig frontfigur, Harry, men bakom honom står Ron och Hermione. De är minst lika viktiga men får inte lika mycket uppmärksamhet av omvärlden.

---

⁴⁸ J-O. Hellsten a.a

Detta faktum har de förlikat sig med, eftersom de vet att Harry behöver dem vid sin sida. Harry visar sin uppskattning för Ron och Hermione när han letar efter dem efter att sista slaget är över: ”Vart han än tittade såg han återförenade familjer, och till sist såg han de två vars sällskap han helst vill ha” (VII s. 772).

Förändringen i vänskapsförhållandet mellan Harry, Ron och Hermione i de två böckerna är väldigt stor. Det är inte tydligt på ytan men däremot på djupet i böckerna. De tre är sig själva men ändå inte (i bok VII). Situationen de befinner sig i ställer höga krav på dem. De är vana vid en trygghet Hogwarts, de är vana vid hur deras roller är där. Men när de är ute på egen hand och försöker förintä Voldemort blir situationen en helt annan. Inget är som det ska och de vet inte vart de ska vända sig för att få svar. I sista boken befinner de sig långt ifrån tryggheten och rutinerna på Hogwarts. Enkelheten i vänskapen i första boken är som bortblåst. De kan inte längre umgås som barn på en internatskola utan deras vänskap sätts på hårda provningar då de måste tänka och resonera som vuxna utan skolans skyddsnät att falla tillbaka på. Nu är allt på allvar.

De sätts ständigt på prov i sista boken, med varandra, med kärleken mellan man och kvinna, med rykten och med Voldemort. Med alla dessa ingredienser skapas därför nya människor eftersom de tvingas till det. Personligheterna finns emellertid fortfarande kvar vilket syns då Ron fortsätter att vara ironisk, Hermione fortsätter att vara smart och Harry fortsätter att vara ledaren som inte vill vara ledare. Deras vänskap får ett större djup i bok sju. Precis som med den dramatiska händelse som förde dem samman i bok ett kommer de många dramatiska händelser i bok sju att se till att de blir vänner för livet. Vänner som riskerar sina liv för varandra är sådana man behåller. ”Det finns vissa upplevelser som man inte kan dela utan att till sist börja gilla varandra, och att klubba ner ett fyra meter högt bergatroll är en av dem”(I s.223).

C. och D. Deavel hävdar att Harry Potter inte har ett förutbestämt öde eftersom ödet förändras efter de val han gör. De går därmed emot en del forskning som säger att Harry och hans två vänner har ett förutbestämt öde.⁴⁹ Efter att ha sett båda dessa sidor av denna diskussion har vi dragit samma slutsats som Deavel. Det är inte alltid givet hur det ska sluta, mycket beror och kan ändras tack vare de val som Harry, Ron och Hermione gör. Harry valde bort Slytherin och därmed också vänskap med Draco Malfoy trots att sorteringshatten ansåg att han skulle klara sig mycket bra i det elevhemmet.

---

⁴⁹ C. & D. Deavel a. a s.51ff

Harrys rädsla för att vara ond gjorde att han valde Gryffindor och därmed också Ron och Hermione. Hans föräldrars kamp för det goda hade också en del inflytande på detta val. Deras godhet flyter i hans ådror. Hans genetiska arv gör att han försöker kämpa för det goda intill slutet. Harry vill inte att andra ska skadas för hans skull. Ron och Hermione väljer att följa med Harry trots att han protesterar och vill ge sig av på egen hand. De övertygar Harry till sist om att han inte måste göra detta ensam och att de följer med för att de vill, inte för att de måste. ”Jag sa åt dem att du skulle reagera på det här viset, sa Hermione, en aning självbelåtet. Om du tror att jag tänker låta sex personer riskera sina liv...![säger Harry]...för det är ju första gången för oss allihop, sa Ron” (VII s. 55). Denna konversation förs när Fenixordern ska föra Harry i säkerhet till ett gömställe. Ron menar att de har alla riskerat livet tidigare så varför inte en gång till?

Tack vare sina vänner lyckas Harry förändra sitt liv. Hans uppväxt var ingen lycklig sådan, allt detta ändrades i och med mötet med Ron och Hermione. Från den stund de blev vänner har Harry sett till framtiden och lämnat sin tråkiga uppväxt bakom sig. Vidare menar Bukowski att “[Harry] has friends, good friends, and that might make all the difference.”⁵⁰ Bukowski som inte hade tillgång till den sista boken tror att vänskapen kommer att innebära en skillnad i slutändan. Nu med facit i hand kan vi säga att han hade rätt, det är tack vare vänskapen mellan Harry, Ron och Hermione som gör att de kan uppååda styrkan att ta sig ända till slutet och besegra ondskan.

---

⁵⁰ W. Bukowski a. a s.102

Referenslista

Primär litteratur

- Rowling, J.K (1997), *Harry Potter och De Vises Sten*. Tiden. ISBN:91-88877-66-3
- Rowling, J.K (2007), *Harry Potter och Dödsrelikerna*. Tiden. ISBN: 978-91-7371-004-6

Sekundärlitteratur

- Barry, P (2002). *Beginning theory – an introduction to literary and cultural theory*. Manchester University Press. ISBN: 978-0-7190-6268-1
- Berseth-Nilsen, K, Romøren, R, Seip-Tønnessen, E, Wiland, S (1998). *Att möta texten - Litteraturteori och textanalys ur fyra perspektiv*. Studentlitteratur. ISBN: 91-44-61801-8
- Elsewhere Selected Essays from the "20th Century Fantasy Literature: From Beatrix to Harry" International Literary Conference*. (2003) Bice, D (red.) University Press of America. ISBN: 0-7618-2588-6
- Heith, A (2006). *Texter – medier - kontexter*. Studentlitteratur. ISBN:91-44-04515-8
- Historien är nu – En introduktion till historiedidaktiken*. (2004) Karlsson, K-G & Zander, U (red.). Studentlitteratur. ISBN: 91-44-03417-2
- Nel, P (2001). *Harry Potter novels*. The Continuum International Publishing Group, Inc. ISBN:0-8264-5232-9
- Rowling, J.K (2003). *Harry Potter och Fenixordern*. Tiden. ISBN: 91-88879-04-6
- Rowling, J.K (2005). *Harry Potter och Halvblodsprinsen*. Tiden. ISBN: 91-85243-44-2
- Svedner, P-O (1999). *Svenskämnet & svenskundervisningen – närbilder och helhetsperspektiv*. Författaren och Kunskapsförlaget. ISBN: 91-89040-17-1
- Törnqvist, E, (2002). *Den lille trollkarlen En bok om J.K. Rowling och Harry Potter*. Bokförlaget Replik. ISBN: 91-88818-65-9

Artiklar

- Boëthius, U. (2007) Professor Ulf Boëthius ser hur 1800-talet vinner över modernismen: Potter återtar barnbokens status. *Expressen*. Hämtad den 16/5-08 från artikelsök: <http://sob.btj.se.ezproxy.bibl.hkr.se/sb/FrontServlet?jump=asok>
- Bukowski, W - M. (2001) Friendship and the Worlds of Childhood. *New Directions for Child Behavior and Adolescent Development*, 93-105. ISSN-1520-3247

Deavel, C & Deavel, D. Character, choice, and Harry Potter. *Logos, A Journal of Catholic Thought and Culture*. Volym 5 nr. 4 Hösten 2002, s. 49-64 Hämtad från <http://muse.jhu.edu.ezproxy.bibl.hkr.se/journals/logos/v0005/5.4deavel.pdf> den 10/4-08

Annons den 7/4-08 Enqvist, Lemhag & Westberg. (2008) I Sverige finns det 451 000 mugglarbarn. Är ditt barn ett av dem? *Sydsvenskan*.

Hellsten, J-O. (2002) Efter Harry Potter. *Signum*. Publicerad 2002 i nr. 2. Hämtad från <http://www.signum.se/signum/template.php?page=read&id=722> den 15/4-08

Internet

Svensk bokhandel:

http://www.svb.se/SvB_papper/154240/Nummer_7/Artiklar_nr_7/156159?searchString=Harry+Potter&search=S%F6k 2008-05-15.